

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanța de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar

Analizând proiectul de Ordonanța de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.113 din 24.06.2009,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri :

1. Prezenta ordonanță de urgență are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vederea asigurării transpunerii Directivei nr.2009/14/CE de modificare a Directivei nr.94/19/EC.

2. În prezent, la nivelul Uniunii Europene, acquisul comunitar consacrat garantării depozitelor instituțiilor de credit reprezintă un instrument esențial pentru funcționarea Pieței Interne, indispensabil pentru sistemul de funcționare credibilă al acestor instituții, contribuind la consolidarea securității juridice în domeniul libertății serviciilor și a circulației de capital.

Cu toate acestea, conform programelor și strategiilor promovate de instituțiile europene consultative ce funcționează pe lângă Comisia Europeană (*Comitetul Bancar European instituit prin Decizia Comisiei nr.2004/10/CE, ș.a.*) armonizarea legislativă trebuie să se

limiteze, *în baza principiului subsidiarității* consacrat de art.5 din Tratatul de la Amsterdam, la principalele elemente ale sistemelor de garantare a depozitelor și trebuie să asigure plățile compensațiilor în caz de indisponibilizare a acestora.

Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind sistemele de garantare a depozitelor reprezintă reglementarea cadru în domeniu ce a realizat, până la un punct, armonizarea legislațiilor statelor membre. S-a introdus astfel, necesitatea recunoașterii oficiale de către fiecare stat membru, pe teritoriul său, a unuia sau a mai multor sisteme de garanție a depozitelor, prin îndeplinirea anumitor condiții, fie de ordin strict financiar (nivel de garanție de 20.000 euro), fie care implică obligații de altă natură. Directiva stabilește, totodată, și **procedurile** ce trebuie îndeplinite de fiecare stat, în situația în care o instituție de credit nu îndeplinește o obligație ce îi revine în calitate de membră al unui sistem de garantare a depozitelor și **solicită instituirea de măsuri sancționatorii** corespunzătoare pentru autoritățile naționale. În baza drepturilor conferite de directiva comunitară, sistemele de garanție a depozitelor constituite și recunoscute oficial de o instituție a unui stat membru acoperă și sucursalele/filialele create în alt stat membru.

La momentul actual, luând în considerație perioada de recesiune internațională economică și financiară, instituțiile europene au apreciat necesitatea modificării acestei directive în sensul **consolidării gradului de încredere a deponenților** - titulari de depozite garantate - și în acest sens, printre alte măsuri, au crescut nivelul de garanție minimală de la 20.000 euro la 50.000 euro și au redus termenul de rambursare a compensațiilor în caz de indisponibilizare de la 3 luni la 20 de zile. Aceste măsuri au fost stabilite prin intermediul **Directivei nr.2009/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 94/19/CE**, care are termen de transpunere la nivelul statelor membre data de **30 iunie 2009**.

Pe planul legislației interne, prin Ordonanța Guvernului nr.39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, s-a creat cadrul juridic general ce a permis, în timp, prin intermediul mai multor modificări și completări, să se transpună dispozițiile esențiale din Directiva 94/19/CE, de o asemenea manieră, încât la momentul aderării s-a apreciat că legislația internă aferentă domeniului este compatibilă cu acquisul comunitar.

În acest context, reținând și statutul României de țară membră a Uniunii Europene, adoptarea noii directive comunitare implică, în mod obligatoriu pentru legiuitorul român, transpunerea și/sau

adaptarea legislației interne la prevederile acesteia, în vederea asigurării și păstrării gradului de compatibilitate a legislației interne cu acquisul comunitar.

Proiectul de ordonanță de urgență are astfel, rolul de a asigura actualizarea Ordonanței Guvernului nr.39/1996 cu noile dispoziții din Directiva nr.2009/14 /CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 94/19/CE.

Pe lângă modificările de fond și de termene impuse de directivă, proiectul asigură și crearea mecanismului intern de constatare și aplicare de către autoritățile naționale a măsurilor necesare activării schemei de garantare a depozitelor, stabilind astfel noi atribuții și competențe în sarcina Băncii Naționale a României.

Fără să urmeze structura de ordonare a reglementărilor impusă de directive, din analiza comparativă a proiectului cu textul celor două documente comunitare se constată că acesta realizează o transpunere fidelă a reglementărilor din ambele directive. Fără a intra în reglementări tehnice de strictă specialitate (cu atât mai dificile cu cât traducerea oficială prezentă pe site-ul român al UE utilizează alți termeni), apreciem că proiectul conține și articole care dezvoltă dispozițiile schematice din directive în sensul clarificării și expunerii de o manieră coerentă și accesibilă pentru toate categoriile de deponenți/utilizatori.

De exemplu, art.9 din Directiva 94/19/CE, așa cum a fost modificat prin Directiva nr.2009/14 /CE, prevede că „*Depunătorii sunt informați în legătură cu dispozițiile sistemului de garantare a depozitelor sau ale oricărui alt mecanism alternativ aplicabil, inclusiv în legătură cu suma și aria de acoperire oferite de sistemul de garantare a depozitelor.*”, în timp ce art.43 din proiect prevede o reglementare detaliată, respectiv:

„(1) Instituțiile de credit participante la Fond sunt obligate să pună la dispoziția deponenților existenți și potențiali informații privind garantarea depozitelor, care se referă cel puțin la următoarele:

a) tipurile de depozite garantate, respectiv tipurile de depozite excluse de la plata compensațiilor- depozite negarantate;

b) nivelul plafonului de garantare .”

3. Trimiterile din cadrul proiectului la Directiva nr.1994/19, așa cum a fost modificată prin Directiva nr.2009/14/CE, trebuie eliminate, ele având scopul, așa cum se și precizează, doar de a facilita verificarea prevederilor transpuse.

4. La art.I pct.1, pentru o informare completă asupra actului normativ la care se face referire, partea finală a normei trebuie

reformulată astfel „din Regulamentul nr.15/2004 privind autorizarea și funcționarea societăților de administrare a investițiilor, a organismelor de plasament colectiv și a depozitarilor, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr.67/2004, cu modificările ulterioare”.

5. La partea dispozitivă a pct.2, pentru rigoarea redactării, sintagma „articolul 2¹” trebuie redată sub forma „art.2¹”.

6. La pct.3, pentru unitate în redactare, având în vedere terminologia prevăzută de Legea nr.178/2004 de modificare și completarea a actului normativ de bază, textul trebuie reformulat, astfel:

„3. Titlul Capitolului II se modifică și va avea următorul cuprins:

„Capitolul II

Depozitele indispensabile”

Reiterăm observația, în mod corespunzător, și pentru pct.5, 15 și 24.

7. La pct.4, prin care se propune modificarea Capitolului II, având în vedere că modificarea vizează numai art.3 și 4 din acest capitol, sugerăm ca intervenția să se refere separat la modificarea art.3 și, separat, la art.4.

Propunem, de aceea, înlocuirea actualului pct.4, cu două puncte distincte, cu următorul cuprins:

„4. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

Pe cale de consecință, se impune renumerotarea în mod corespunzător a punctelor articolului unic.

8. La actualul pct.6, prin care se propune modificarea și completarea Capitolului III, având în vedere că intervențiile vizează modificarea art.5 și 6, dar și introducerea unui nou articol, art.6¹, sugerăm disjungerea acestor intervenții în trei puncte distincte, două prin care să fie modificate art.5 și art.6, conform exemplului de mai sus, iar cel de-al treilea prin care să fie introdus art.6¹, cu următorul cuprins:

„După articolul 6 se introduce un nou articol, art.6¹, cu următorul cuprins:”.

În continuare, se va reda între ghilimele, textul propus pentru acest articol.

9. La actualele pct.9 și 10, deoarece se propune modificarea a două alineate ale aceluiași articol, recomandăm comasarea acestora într-unul singur, cu următoarea parte dispozitivă:

„Alineatele (5) și (6) ale articolului 7 se modifică și vor avea următorul cuprins:”.

10. La actualul pct.11, în textul propus pentru art.8 alin.(3), precizăm că teza a două nu trebuie redată ca un alineat nou, ci trebuie scrisă în continuarea primei teze.

11. La actualul pct.14, în textul propus pentru art.14 alin.(5), pentru rigoarea exprimării, propunem ca sintagma „prin Hotărâre de Guvern” să fie redată sub forma „prin hotărâre a Guvernului”.

12. La actualul pct.16, prin care se propune modificarea art.16-22, este necesar ca intervenția dorită să se refere la modificarea, în mod separat, a fiecărui articol în cadrul unor puncte distincte.

13. La actualul pct.22, în textul propus pentru art.45 alin.(2), pentru o informare completă asupra intervențiilor legislative suferite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.99/2006, înaintea sintagmei „cu modificările și completările ulterioare” trebuie introdusă sintagma „aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.227/2007”.

14. La actualul pct.23, cu referire la art.46² alin.(1), pentru o corectă aplicare a normei, sugerăm completarea textului cu indicarea persoanei și funcției acesteia care va fi sancționată, precum și a faptului dacă amenda se aplică persoanei juridice.

15. Precizăm că norma de la art.II trebuie să constituie ultimul punct al art.I, cu următorul cuprins:

„În cuprinsul ordonanței, sintagma „Legea nr.58/1998 privind activitatea bancară,”.

16. La art.III, pentru respectarea exigențelor de tehnică legislativă, cele două norme trebuie marcate ca alineate distincte.

De asemenea, întrucât un act normativ produce efecte juridice de la data intrării lui în vigoare, pentru o redactare proprie stilului normativ, este necesară înlocuirea sintagmei „de la data publicării în Monitorul Oficial” cu sintagma „de la data intrării în vigoare”.

Semnalăm că termenul de 60 de zile nu este în concordanță cu procedura de legiferare prin ordonanță de urgență.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 717/25.06.2009

- 6 modificări prin O.U.G. nr. 23/2006 M. Of. nr. 278/28 mar. 2006
 Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 280/2006 M. Of. nr. 600/11 iul. 2006
- modifică art. 2 alin. (1) lit. b), art. 2 alin. (2) lit. i), art. 5 alin. (1), art. 7 alin. (1) lit. b), art. 7 alin. (2), art. 9 alin. (1), (3), (4), (5) și (6), art. 12 alin. (1), art. 31 lit. a) pct. 7, art. 31 lit. b) pct. 1, 2, 3 și 6, art. 32 alin. (1) lit. e) și j), art. 33 lit. e) și g), art. 39 alin. (2), art. 41 alin. (1), anexa; introduce alin. (4), (5) și (6) la art. 7, alin. (1_1) la art. 9, alin. (5_1) la art. 9, pct. 9 și 10 la art. 31 lit. a), pct. 10_1, 10_2 și 10_3 la art. 31 lit. b), lit. b_1) și b_2) la art. 33; abrogă art. 14 alin. (1); înlocuiește, în cuprinsul ordonanței, sintagma "directorul general" cu termenul "directorul"*
- 7 modificări prin L. nr. 280/2006 M. Of. nr. 600/11 iul. 2006
 Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar
- aprobă cu modificări și completări O.U.G. nr. 23/2006 și modifică art. 4 alin. (3), art. 7 alin. (5)*
- 8 completat prin O.U.G. nr. 129/2008 M. Of. nr. 700/15 oct. 2008
 Ordonanță de urgență pentru completarea art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar aprobată prin L. nr. 146/2009 M. Of. nr. 303/8 mai 2009
- introduce alin. (1_1) la art. 5*
- 9 modificări prin L. nr. 146/2009 M. Of. nr. 303/8 mai 2009
 Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 129/2008 pentru completarea art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar
- aprobă O.U.G. nr. 129/2008*

Ordonanță de urgență privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului

aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 227/2007

M. Of. nr. 480/18 iul. 2007

1 modificări prin L. nr. 227/2007 M. Of. nr. 480/18 iul. 2007
 Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului

modifică art. 4 alin. (2), art. 7 alin. (1) pct. 6, art. 13, art. 18 alin. (2), art. 37 alin. (3), art. 38 alin. (1) lit. e), art. 48 alin. (2) lit. c), art. 52 alin. (1), art. 60 alin. (3), art. 63 alin. (1), art. 68, art. 71 alin. (1), art. 74, art. 76 alin. (1), art. 81 alin. (1) lit. d), art. 94 lit. d), art. 106, art. 107, art. 108 alin. (1), (2) și (4), art. 110, art. 112 alin. (1), art. 129 alin. (1), art. 134 lit. b), art. 166 alin. (3), art. 188 alin. (1) lit. a), art. 191 alin. (1) lit. a), art. 196 alin. (1), art. 204 alin. (1) partea introductivă și lit. a), e), f), h), art. 204 alin. (3), art. 205, art. 226 alin. (4), art. 228, art. 229 alin. (1) partea introductivă și lit. c), d), art. 229 alin. (2) și alin. (4), art. 230 alin. (1), art. 232 alin. (2), art. 234 alin. (1), art. 238 alin. (1) lit. a) și f), art. 238 alin. (2) și (3), art. 240 alin. (1) lit. d), art. 244, art. 246 alin. (2) lit. e), art. 247, art. 249 alin. (1), art. 252 alin. (2) partea introductivă, art. 253 alin. (1), (3) și (4), art. 275 alin. (1), art. 315, art. 338 alin. (1), art. 355, art. 356, art. 357, art. 358, art. 367, art. 373 alin. (1) și alin. (2) partea introductivă, art. 383, art. 392 alin. (4), art. 393 alin. (5), art. 412, art. 415 alin. (1);

introduce pct. 14_1 la art. 7 alin. (1), lit. f) la art. 113 alin. (2), alin. (1_1) la art. 196, alin. (3) la art. 373, art. 416_1, alin. (4) la art. 418, art. 421_1, pct. 6 la mențiunea privind transpunerea normelor comunitare;

abrogă art. 152 alin. (3)

2 aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 227/2007 M. Of. nr. 480/18 iul. 2007
 Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului

3 modificări prin O.U.G. nr. 215/2008 M. Of. nr. 847/16 dec. 2008
 Ordonanță de urgență privind unele măsuri pentru susținerea programelor de dezvoltare a construcției de locuințe la nivel național
 aprobată prin L. nr. 67/2009 M. Of. nr. 225/7 apr. 2009

modifică art. 312 începând cu anul financiar-bancar 2009

4 modificări prin O.U.G. nr. 25/2009 M. Of. nr. 179/23 mar. 2009
Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile
de credit și adecvarea capitalului

*modifică art. 5 alin. (1), art. 5 alin. (2) lit. c), art. 6 alin. (2), art. 12 alin. (1), art. 16, art. 21 partea introductivă, art. 25, art. 26, art. 27, art. 28, art. 31 alin. (1), art. 33, art. 38 alin. (1) lit. a) și f), art. 107 alin. (3), art. 108 alin. (1) și (3), art. 163 lit. c), art. 168 alin. (1), art. 182 alin. (6), art. 226 alin. (2) lit. f), art. 228 partea introductivă, art. 229 alin. (1) lit. c) și d), art. 229 alin. (4), art. 275 alin. (1), art. 367;
introduce pct. 1_1 și 1_2 la art. 7 alin. (1), alin. (1_1) la art. 15, art. 26_1, art. 26_2, alin. (5) la art. 108, alin. (3) la art. 146, alin. (2) la art. 147, art. 222_1, art. 222_2, lit. f) la art. 228, alin. (3) la art. 292;
abrogă art. 9, art. 30, art. 107 alin. (4), art. 118, art. 413*

5 modificări prin L. nr. 67/2009 M. Of. nr. 225/7 apr. 2009
Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 215/2008 privind unele măsuri pentru susținerea programelor de dezvoltare a construcției de locuințe la nivel național

aprobă O.U.G. nr. 215/2008

Lege privind procedura insolvenței

Notă: În toate actele normative în care figurează termenul "insolvabilitate" în contextul procedurilor de reorganizare și de faliment, cu sau fără referire la Legea nr. 64/1995, se înlocuiește cu termenul "insolvență"; înlocuiește sintagma "Buletinul procedurilor de reorganizare judiciară și faliment" cu sintagma "Buletinul procedurilor de insolvență" din art. II al L. nr. 149/2004 și din toate actele normative subsecvente; D.C.C. nr. 1137/2007 - M. Of. nr. 31/15 ian. 2008 (art. 7);

- 1 promulgată prin D. nr. 380/2006 M. Of. nr. 359/21 apr. 2006
Decret pentru promulgarea Legii privind procedura insolvenței
- 2 modificări prin O.U.G. nr. 86/2006 M. Of. nr. 944/22 nov. 2006 *abrogă art.19 alin.(6) și (7)*
Ordonanță de urgență privind organizarea activității practicienilor în insolvență
aprobată cu modificări și L. nr. 254/2007 M. Of. nr. 507/30 iul. 2007
completări prin
- 3 modificări prin L. nr. 254/2007 M. Of. nr. 507/30 iul. 2007 *aprobă cu modificări și completări O.U.G. nr. 86/2006*
Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență
- 4 modificări prin D.C.C. nr. 1137/2007 M. Of. nr. 31/15 ian. 2008 *suspendă pentru o perioadă de 45 de zile prevederile art. 7 (termenul se împlinește la 29 feb. 2008) după care operează dispozițiile art. 147 din Constituție*
Decizia nr. 1137 din 4 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, ale art. 86 din Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului și ale art. II pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2001 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Combinatul Siderurgic "Sidex"-S.A. Galați și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului
- 5 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 1137/2007 M. Of. nr. 31/15 ian. 2008 *art. 7 în măsura în care se interpretează că prima comunicare a actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se promovează o acțiune în temeiul dispozițiilor Legii nr. 85/2006, ulterior deschiderii procedurii insolvenței, se realizează numai prin Buletinul procedurilor de insolvență, iar nu și potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă*
Decizia nr. 1137 din 4 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, ale art. 86 din Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului și ale art. II pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2001 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Combinatul Siderurgic "Sidex"-S.A. Galați și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului
- 6 modificări prin O.U.G. nr. 173/2008 M. Of. nr. 792/26 nov. 2008 *modifică art. 4 alin. (7), art. 8 alin. (3), art. 10, art. 11 alin. (1) lit. c) și d), art. 14 alin. (4) și (5), art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (1), art. 17 alin. (6), art. 19 alin. (3) și (4), art. 116 alin. (3) și (4), art. 117, art. 131, art. 138 alin. (1) partea dispozitivă, art. 149; introduce lit. c) la art. 4 alin. (6), alin. (3_1) la art. 7, alin. (8) la art. 14, alin. (2_1) la art. 19, alin. (1_1) la art. 21, alin. (1_1) și (1_2) la art. 122; abrogă art. 64 alin. (2), art. 155*
Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

O. nr. 67/2004

M. Of. nr. 1271/29 dec. 2004

Comisia Națională a Valorilor Mobiliare

C.N.V.M.

Ordin pentru aprobarea Regulamentului nr. 15/2004 privind autorizarea și funcționarea societăților de administrare a investițiilor, a organismelor de plasament colectiv și a depozitarilor

1 modificări prin O. nr. 13/2005 M. Of. nr. 295/8 apr. 2005

Ordin privind modificarea Ordinului președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 64/2004 pentru aprobarea Regulamentului nr. 12/2004 privind serviciile de investiții financiare, a Ordinului președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 65/2004 pentru aprobarea Regulamentului nr. 13/2004 privind emitenții și operațiunile cu valori mobiliare, a Ordinului președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 66/2004 pentru aprobarea Regulamentului nr. 14/2004 privind piețele reglementate și sistemele alternative de tranzacționare și a Ordinului președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 67/2004 pentru aprobarea Regulamentului nr. 15/2004 privind autorizarea și funcționarea societăților de administrare a investițiilor, a organismelor de plasament colectiv și a depozitarilor

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2009/14/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 11 martie 2009

de modificare a Directivei 94/19/CE privind sistemele de garantare a depozitelor, în ceea ce privește plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 47 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene (1),

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat (2),

întrucât:

- (1) Consiliul a convenit, la 7 octombrie 2008, că restabilirea încrederii în sectorul financiar și a bunei funcționări a acestuia constituie o prioritate. De asemenea, s-a angajat să ia toate măsurile necesare pentru a proteja depozitele deponenților persoane fizice și a primit favorabil intenția Comisiei de a înainta urgent o propunere adecvată de promovare a convergenței sistemelor de garantare a depozitelor.
- (2) Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului (3) prevede deja o garantare de bază pentru deponenți. Cu toate acestea, în contextul actualei crize financiare este necesară îmbunătățirea garantării respective.
- (3) Nivelul minim de garantare actual prevăzut în Directiva 94/19/CE este de 20 000 EUR, statele membre având posibilitatea de a stabili niveluri mai ridicate. Cu toate acestea, nivelurile respective s-au dovedit a fi inadecvate în cazul unui mare număr de depozite din Comunitate.

Pentru a păstra încrederea deponenților și pentru a ajunge la o mai mare stabilitate pe piețele financiare, nivelul minim de garantare ar trebui majorat, prin urmare, la 50 000 EUR. Până la 31 decembrie 2010, nivelul de garantare a depozitelor agregate ale fiecărui deponent ar trebui stabilit la valoarea de 100 000 EUR, cu excepția cazului în care, în urma unei evaluări de impact, realizată de Comisie și transmisă Parlamentului European și Consiliului până la 31 decembrie 2009, se ajunge la concluzia că o astfel de majorare și o astfel de armonizare nu sunt adecvate și nu sunt viabile din punct de vedere financiar pentru toate statele membre, pentru a asigura protecția consumatorilor și stabilitatea financiară în Comunitate, precum și pentru a evita distorsiuni ale concurenței între statele membre. În cazul în care evaluarea de impact arată că o astfel de majorare și de armonizare nu sunt adecvate, Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului propuneri corespunzătoare.

- (4) Același nivel de garantare ar trebui să se aplice tuturor deponenților, indiferent dacă moneda statului membru este euro sau nu. Cu toate acestea, statele membre care nu fac parte din zona euro ar trebui să aibă posibilitatea de a rotunji sumele rezultate din conversie fără a compromite protecția echivalentă a deponenților.
- (5) Raportul pe care Comisia ar urma să îl prezinte Parlamentului European și Consiliului ar trebui să cuprindă analiza tuturor aspectelor conexe, cum ar fi compensarea și creanțele care trebuie compensate, determinarea contribuțiilor la sistemele de garantare, sfera de produse și deponenți care beneficiază de garantare, eficacitatea cooperării transfrontaliere în ceea ce privește sistemele de garantare a depozitelor, precum și legătura dintre sistemele de garantare a depozitelor și mecanismele alternative de despăgubire a deponenților, cum ar fi mecanismele de plată în condiții de urgență. În scopul întocmirii raportului respectiv, statele membre ar trebui să culeagă datele relevante și să le prezinte, la cerere, Comisiei.
- (6) O serie de state membre au instituit, în temeiul Directivei 94/19/CE, sisteme de garantare a depozitelor care garantează integral anumite tipuri de depozite pe termen lung, cum ar fi creanțele referitoare la pensii. Este necesar să se respecte aceste drepturi și așteptări ale deponenților față de aceste sisteme.

(1) JO C 314, 9.12.2008, p. 1.

(2) Avizul Parlamentului European din 18 decembrie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Deciziile Consiliului din 26 februarie 2009 și din 5 martie 2009.

(3) JO L 135, 31.5.1994, p. 5.

- (7) O serie de state membre au instituit sau intenționează să instituie, în temeiul Directivei 94/19/CE, sisteme de garantare a depozitelor care garantează integral anumite solduri de cont majorate temporar. Comisia ar trebui să stabilească, până la 31 decembrie 2009, dacă este necesar ca garantarea integrală a anumitor solduri de cont majorate temporar să fie menținută sau introdusă.
- (8) Funcționarea sistemelor care protejează instituția de credit în sine și care îi asigură, în special, lichiditatea și solvabilitatea, garantând astfel deponenților o protecție cel puțin echivalentă cu cea oferită de un sistem de garantare a depozitelor, și cea a sistemelor voluntare de compensare a deponenților care nu sunt introduse sau recunoscute oficial de un stat membru nu ar trebui să fie afectate de prezenta directivă.
- (9) Statele membre ar trebui să încurajeze includerea sistemelor de garantare a depozitelor în acorduri sau îmbunătățirea acordurilor existente referitoare la obligațiile lor.
- (10) Perioada de plată a compensațiilor de trei luni prevăzută în prezent, care poate fi extinsă la nouă luni, este contrară nevoii de a păstra încrederea deponenților și nu corespunde necesităților lor. Prin urmare, termenul de plată a compensațiilor ar trebui redus la o perioadă de douăzeci de zile lucrătoare. Această perioadă nu ar trebui extinsă decât în circumstanțe excepționale și numai după aprobarea autorităților competente. După doi ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive, Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport privind eficacitatea procedurilor de plată a compensațiilor și întârzierile rezultate din aplicarea acestora, în care să se precizeze dacă ar fi necesară o reducere suplimentară a termenului la zece zile lucrătoare.
- (11) Mai mult, în cazurile în care plata compensațiilor este declanșată de o constatare a autorităților competente, perioada de decizie de 21 de zile prevăzută în prezent ar trebui redusă la cinci zile lucrătoare, pentru a nu împiedica efectuarea rapidă a plății compensațiilor. Cu toate acestea, autoritățile competente ar trebui, mai întâi, să constate că o instituție de credit nu a plătit depozitele datorate și exigibile. Această constatare ar trebui să fie supusă procedurilor judiciare sau administrative din statele membre.
- (12) Depozitele pot fi considerate indisponibile în cazul în care măsurile de intervenție timpurie sau de reorganizare nu au dat rezultate. Acest fapt nu ar trebui să împiedice autoritățile competente să depună în continuare eforturi în vederea restructurării în perioada în care se efectuează plata compensațiilor.
- (13) Statele membre ar trebui să vizeze asigurarea continuității serviciilor bancare și a accesului la lichiditățile băncilor, în special în perioade de criză financiară. În acest scop, statele membre sunt încurajate să instituie cât mai curând posibil proceduri de asigurare a plății de urgență a sumelor corespunzătoare la cererea deponentului afectat, în termen de maximum trei zile de la depunerea unei astfel de cereri. Deoarece reducerea termenului actual de trei luni de plată a compensațiilor va avea un impact pozitiv asupra încrederii deponenților și a bunei funcționări a piețelor financiare, statele membre și sistemele lor de garantare a depozitelor ar trebui să prevadă un termen de plată a compensațiilor cât mai scurt posibil.
- (14) Directiva 94/19/CE a prevăzut pentru statele membre posibilitatea de a limita garantarea până la un anumit procent. S-a dovedit că această opțiune a afectat negativ încrederea deponenților și, prin urmare, ar trebui eliminată.
- (15) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a Directivei 94/19/CE ar trebui să se adopte în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (16) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să modifice plafonul de garantare, în funcție de inflația din Uniunea Europeană, pe baza modificărilor indicelui armonizat al prețurilor de consum publicat de Comisie. Deoarece măsura respectivă are un domeniu general de aplicare și este destinată să modifice elemente neesențiale ale Directivei 94/19/CE, aceasta trebuie să se adopte în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (17) Deoarece obiectivele prezentei directive, și anume armonizarea nivelurilor de garantare și a termenelor de plată a compensațiilor, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, întrucât există numeroase norme diferite în sistemele juridice ale diverselor state membre, și, prin urmare, pot fi realizate mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.
- (18) Directiva 94/19/CE ar trebui, prin urmare, să fie modificată în mod corespunzător.

(¹) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

- (19) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare ⁽¹⁾, statele membre sunt încurajate să elaboreze, pentru ele însele și în interesul Comunității, propriile lor tabele care să ilustreze, în măsura în care este posibil, corespondența dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le facă publice,

cel puțin 50 000 EUR în caz de indisponibilitate a depozitelor.

- (1a) Până la 31 decembrie 2010, statele membre se asigură că nivelul de garantare pentru depozitele agregate ale fiecărui deponent este stabilit la 100 000 EUR în caz de indisponibilitate a depozitelor.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări ale Directivei 94/19/CE

Directiva 94/19/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 punctul 3 subpunctul (i), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritățile competente fac această constatare cât mai curând posibil și în orice caz nu mai târziu de cinci zile lucrătoare de la data la care au stabilit pentru prima oară că acea instituție de credit nu a plătit depozitele datorate și exigibile; sau”.

2. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazurile menționate la alineatele (1)-(4), statele membre se asigură de cooperarea dintre sistemele de garantare a depozitelor.”;

- (b) se adaugă următorul alineat:

„(6) Comisia examinează, cel puțin o dată la doi ani, modul în care funcționează prezentul articol și, după caz, propune modificări ale acestuia.”

3. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că nivelul de garantare pentru depozitele agregate ale fiecărui deponent este de

În cazul în care, în raportul său menționat la articolul 12, Comisia ajunge la concluzia că o astfel de majorare și o astfel de armonizare nu sunt adecvate și nici viabile din punct de vedere financiar pentru toate statele membre în vederea garantării protecției consumatorilor și a stabilității financiare la nivelul Comunității și pentru a evita distorsiuni transfrontaliere între statele membre, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o propunere de modificare a primului paragraf.

- (1b) Statele membre care nu fac parte din zona euro și care convertesc în propria monedă națională sumele exprimate în euro menționate la alineatele (1) și (1a) se asigură că sumele exprimate în monede naționale plătite efectiv deponenților sunt echivalente cu sumele stabilite în prezenta directivă.”;

- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Alineatul (1a) nu împiedică menținerea unor dispoziții care, înainte de 1 ianuarie 2008, asigurau garantarea integrală a anumitor tipuri de depozite, în principal din motive de natură socială.”;

- (c) alineatul (4) se elimină;

- (d) se adaugă următorul alineat:

„(7) Comisia poate ajusta sumele menționate la alineatele (1) și (1a) în funcție de inflația din Uniunea Europeană, pe baza modificărilor indicelui armonizat al prețurilor de consum publicat de Comisie.

Măsura respectivă, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 7a alineatul (2).”

⁽¹⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

4. Se introduce următorul articol:

„Articolul 7a

(1) Comisia este asistată de Comitetul bancar european instituit prin Decizia 2004/10/CE a Comisiei (*).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (**), având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

(*) JO L 3, 7.1.2004, p. 36.

(**) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.”

5. Articolul 9 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că instituțiile de credit pun la dispoziția deponenților existenți și potențiali informațiile necesare pentru identificarea sistemului de garantare a depozitelor la care participă instituția și sucursalele sale din interiorul Comunității, precum și a oricărui alt mecanism alternativ prevăzut la articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf sau la articolul 3 alineatul (4). Deponenții sunt informați în legătură cu dispozițiile sistemului de garantare a depozitelor sau ale oricărui mecanism alternativ aplicabil, inclusiv în legătură cu suma și aria de acoperire oferite de sistemul de garantare a depozitelor. În cazul în care un depozit nu este garantat printr-un sistem de garantare a depozitelor în conformitate cu articolul 7 alineatul (2), instituția de credit informează deponentul în acest sens. Toate informațiile sunt puse la dispoziție într-o formă ușor de înțeles.

Informațiile privind condițiile de compensare și formalitățile care trebuie îndeplinite pentru obținerea compensării se oferă la cerere.”

6. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Sistemele de garantare a depozitelor trebuie să poată plăti creanțele, verificate în mod corespunzător, ale deponenților, aferente depozitelor indisponibile în termen de douăzeci de zile lucrătoare de la data la care autoritățile competente relevante efectuează o constatare în conformitate cu articolul 1 punctul 3 subpunctul (i) sau de la data la care o autoritate judecătorească a pronunțat o hotărâre în conformitate cu articolul 1

punctul 3 subpunctul (ii). Acest termen include colectarea și transmiterea datelor exacte referitoare la deponenți și depozite, care sunt necesare pentru verificarea creanțelor.

În circumstanțe absolut excepționale, sistemul de garantare a depozitelor poate solicita autorităților competente o prelungire a termenului. O astfel de prelungire nu poate depăși zece zile lucrătoare.

Până la 16 martie 2011, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind eficacitatea procedurilor de plată a compensațiilor și întârzierile rezultate din aplicarea acestora, în care evaluează posibilitatea reducerii ulterioare la zece zile lucrătoare a termenului de plată menționat la primul paragraf.

Statele membre se asigură că sistemele de garantare a depozitelor efectuează testări periodice ale propriilor sisteme și că, după caz, sunt informate în cazul în care autoritățile competente identifică, la nivelul unei instituții de credit, probleme care pot determina activarea sistemelor de garantare a depozitelor.”

(b) alineatul (2) se elimină.

7. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

(1) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului până la 31 decembrie 2009 un raport privind:

(a) armonizarea mecanismelor de finanțare a sistemelor de garantare a depozitelor care să abordeze, în special, efectele lipsei unei astfel de armonizări în cazul unei crize transfrontaliere, în ceea ce privește disponibilitatea fondurilor pentru plata compensațiilor pentru depozite și în ceea ce privește concurența loială, precum și costurile și beneficiile unei astfel de armonizări;

(b) oportunitatea și modalitățile de asigurare a garanției integrale a anumitor majorări temporare ale soldurilor conturilor;

(c) modele posibile pentru introducerea unor contribuții în funcție de risc;

(d) avantajele și costurile unei posibile introduceri a unui sistem comunitar de garantare a depozitelor;

- (e) impactul diferențelor legislative în ceea ce privește compensarea, atunci când creanțele unui deponent sunt compensate cu datoriile sale, asupra eficienței sistemului și a posibilelor distorsiuni, ținând seama de lichidările transfrontaliere;
- (f) armonizarea sferei de produse și de deponenți care beneficiază de garantare, incluzând necesitățile specifice ale întreprinderilor mici și mijlocii și ale autorităților locale;
- (g) legătura dintre sistemele de garantare a depozitelor și mecanismele alternative de despăgubire a deponenților, cum ar fi mecanismele de plată în condiții de urgență.

Dacă este necesar, Comisia prezintă propuneri corespunzătoare pentru modificarea prezentei directive.

(2) Statele membre informează Comisia și Comitetul bancar european asupra intenției de a modifica aria sau nivelul de garantare pentru depozite și asupra oricărei dificultăți întâmpinate în cooperarea cu alte state membre.”

8. Anexa III se elimină.

Articolul 2

Transpunerea

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 30 iunie 2009.

Prin derogare de la primul paragraf, statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 1 punctul 3

subpunctul (i) paragraful al doilea, articolului 7 alineatul (1a) și alineatul (3) și articolului 10 alineatul (1) din Directiva 94/19/CE, astfel cum este modificată prin prezenta directivă, până la 31 decembrie 2010.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care acestea le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 11 martie 2009.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

A. VONDRA